

Ξένια Καλογεροπούλου • Φίλιππος Φωτιάδης

Ο Μιάτος

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Λογοτεχνία με Πολύχρωμη Εικονογράφηση

Ξένια Καλογεροπούλου, *Ο Μίλιτος*

Εικονογράφηση: Φίλιππος Φωτιάδης

Διόρθωση: Βασίλης Τζούβαλης

Υπεύθυνη έκδοσης, σελιδοποίηση: Φαίη Κολοκυθά

Copyright© για το κείμενο Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη)

και Ξένια Καλογεροπούλου, 2021

Copyright© για την εικονογράφηση Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2021

Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Μάιος 2021

ΚΕΤ Δ518 ΚΕΠ 317/21 ISBN 978-960-16-9582-2

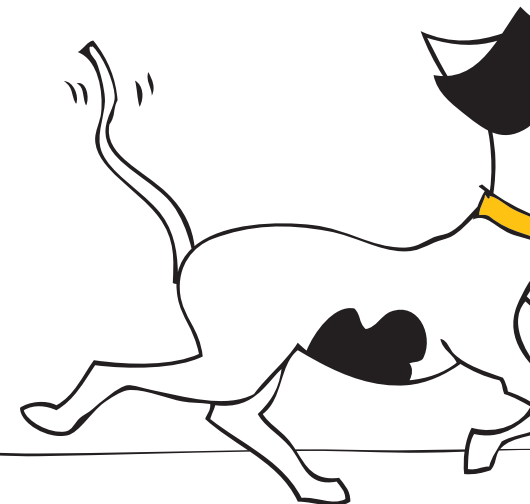

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665 – ΦΑΞ: 210.36.50.069
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΟΡΥΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ – ΠΕΡΙΟΧΗ Β' ΚΤΕΟ), Τ.Θ. 1213,
570 09 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15
ΦΑΞ: 2310.70.63.55, e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Ξένια Καλογεροπούλου

εικονογράφηση:
Φίλιππος Φωτιάδης

Εμένα με λένε Σωκράτη. Γιατί όλοι στην οικογένεια έχουμε αρχαία ονόματα. Τον μπαμπά μου τον έλεγαν Ξενοφώντα. Τη μάνα μου τη λένε Δεινομάχη, αλλά τη φωνάζουν Μάχη. Και τον αδερφό μου Αρχιμήδη.

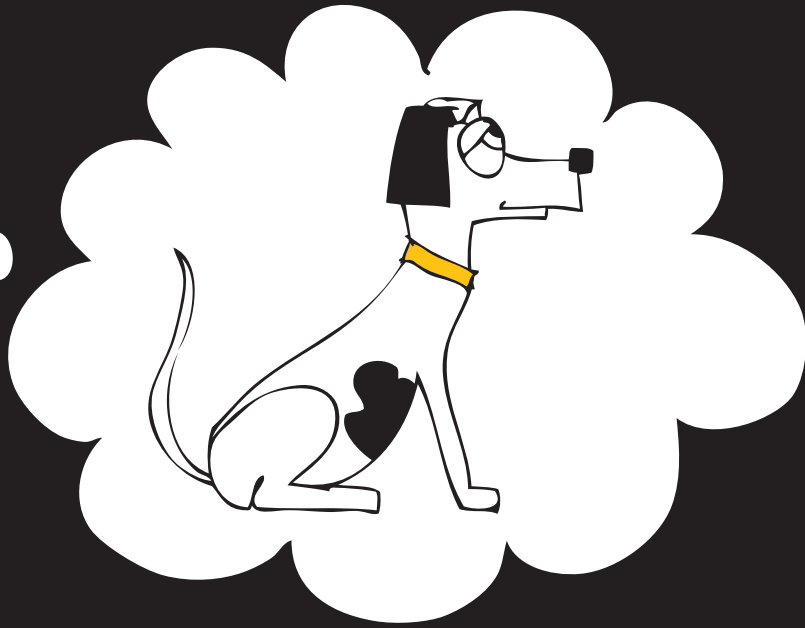
Άλλο όμως είναι τώρα το θέμα. Εγώ, ο Σωκράτης, είμαι πάρα πολύ στενοχωρημένος. Μα πάρα πολύ. Είμαι αυτό που λένε απαρηγόρητος. Γιατί μου έχει συμβεί κάτι τρομερό.

Γιατί έχασα τον Μίλτο. Δηλαδή τον έχασα κανονικά. Δεν ξέρω ούτε πού είναι ούτε αν είναι καλά. Τίποτα δεν ξέρω.

Είχα στο κινητό μου μια ωραία φωτογραφία του, αλλά κι αυτή μου σβήστηκε. Δε φτάνει που τον έχασα, δεν έχω πια ούτε τη φωτογραφία του. Αλλά και χωρίς τη φωτογραφία του εγώ τον σκέφτομαι συνέχεια. Μέρα νύχτα τον σκέφτομαι.

Ενώ τον έχασα, είναι όλο σαν να τον βλέπω. Με τα μάτια του τα λυπημένα, τα αυτιά του που το ένα ήταν μαύρο και το άλλο κάτασπρο. Και την ουρά του που την κούναγε σαν τρελός μόλις με έβλεπε.

Εντάξει, το καταλάβατε, δεν πρόκειται για άνθρωπο.
Ο Μίλτος είναι σκύλος. Ήτανε δηλαδή ο σκύλος μου.
Ως τη μέρα που τον έχασα.

Μάλιστα. Πάνε δυο μήνες που τον έχασα και τώρα
τον θυμάμαι και όλο κλαίω. Μην με κοροϊδεύετε, σας
παρακαλώ. Μην μου λέτε όπως μου λένε μερικοί:
– Έλα, καμμένε Σωκράτη, για έναν σκύλο κάνεις έτσι!

Μάλιστα, για έναν σκύλο. Τον σκύλο τον δικό μου,
τον Μίλτο μου.

Αλλά για να με καταλάβετε, πρέπει να σας πω την
ιστορία από την αρχή.

Το πρώτο που πρέπει να σας πω είναι ότι εμένα παλιά
δε μου αρέσανε τα ζώα. Καθόλου δε μου άρεσαν. Μου
φαίνονταν, πώς να το πω, «πολύ ζώα».

Και τα φοβόμουνα κιόλας. Μια φορά, όταν ήμουνα μικρός,
μου είπαν:

– Έλα, Σωκράτη, χάιδεψε τη γατούλα.

Και μόλις έκανα να τη χαιδέψω, η παλιόγατα με νύχιασε.
Μάτωσα δηλαδή κανονικά. Και ώσπου μεγάλωσα, δεν
άγγιξα ποτέ μου κανένα άλλο ζώο.

